

РЕШЕНИЕ

№ 3480

гр. София, 23.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 25.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Влагова

Юлия Тодорова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **2869** по описа за **2014** година докладвано от съдия Юлия Тодорова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Касаторът К. К. А. ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място].[жк], [жилищен адрес]. ап. 54, обжалва в законоустановения срок Решение по нахд № 4457/ 2013г. по описа на СРС, НО, 94-ти състав.

Твърди, че с обжалваното решение е било потвърдено наказателно постановление № АК 1466/ 18.07.2012г. на Началник АНД, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на основание чл. 47, ал. 2 във вр. с чл. 47, ал. 1. б."а", чл. 53 от ЗАНН, чл. 189. ал. 4 от ЗДвП, й било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000лв. и лишаване от право на управление за срок от 18 месеца за нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Счита, че съдебното решение е постановено в нарушение на закона и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационни отменителни основания по чл. 348. ал. 1. т. 1 и т. 2 от НПК.

Поддържа, че нормата на чл. 174. ал. 3 от ЗДвП, сочена като нарушена, установява два състава на административни нарушения. В същата законодателят е предвидил различни изпълнителни деяния. Първият се свързва с отказът лицето да бъде изпробвано с техническо средство и вторият се отнасял за лицата, които отказвали да изпълнят предписание за медицинско изследване за установяване на алкохол в кръвта. В обстоятелствената част на съставения НП като законова разпоредба, която е била нарушена, е посочен чл. 174, ал.3 от Закона за движение по

пътищата, но от наказващият орган са описани признаците и на двете нарушения. Съставеният АУАН също не отговарял на изискванията на чл.42 т.4 и т.5 от ЗАНН, тъй като описаното в обстоятелствената част, като начин на извършване на нарушението, не кореспондира с посочената законова разпоредба.

Допуснати са и нарушения при съставяне на АУАН, които не са констатирани от административнонаказващия орган, а именно - нарушение на чл. 3, ал. 1 от Наредба № 30/ 27.06.2001 г., тъй като липсва посочен час и начин на извършване на проверката, вид и модел на техническото средство, а също не било уточнено и видимото състояние на водача.

Изтъква и, че наказателното постановление е издадено в нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като в същото липсва подробно описание на нарушението и не са изложени обстоятелствата, при които е извършено. В постановлението не са описани обстановката, начинът и средствата за осъществяване на нарушението, конкретно настъпилите обществено опасни последици.

При горните фактически и правни твърдения моли съдът да отмени съдебното решение по нахд № 4457/ 2013г. по описа на СРС, и да отмени наказателното постановление № АК 1466/ 18.07.2012г. на Началник АНД - отдел „ПП“ — СДВР.

Ответникът по касация –не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу НП, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав. За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел за установени обстоятелства, които са от значение за спора

Установява се, че с Решение от 24.01.2014 година, по нахд 4457/2013г., Софийски районен съд, НО, 94 състав, е потвърдил наказателно постановление №АК 1466/18.07.2012г. на Началник АНД-О „ПП“-СДВР, с което са касаторката е наложена „глоба“ в размер на 1000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 18 месеца“ на основание чл.174, ал.3 от ЗДвП.

Настоящата касационна инстанция напълно възприема установените факти и обстоятелства пред районния съд, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, последните събрани със свидетелските показания на свидетелите Д. и В. - очевидци, както и представената по делото административно-наказателна преписка.

Правилно Софийски районен съд е приел, че от обективна страна и от събраните по делото гласни и писмени доказателства по безспорен начин се установява, че жалбоподателката е осъществила състава на чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП.

Съдебната инстанция констатира и, че в НП са посочени дата, време и място и извършване на нарушението. Индивидуализиран е и нарушителят, който е отказал да бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на

алкохол. Отказът на жалбоподателя да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство, пред районният съд е установен именно със събраните свидетелски показания, които са възприети като непротиворечиви и последователни относно това съставомерността на нарушението.

В този смисъл касационната инстанция намира, че не се установява при постановяване на НП да са нарушени нормите на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

При съставяне на АУАН не са допуснати и съществени процесуални нарушения и на цитирания в касационната жалба текст на Наредба № 30/ 27.06.2001 г., респ. на чл.42, т.4 и т.5 от ЗАНН.

Правилно е приложен и материалния закон на чл.174, ал.3 от ЗДвП, тъй като касаторката е отказала да бъде изпробвана за алкохол и така е посочено в АУАН и НП. Изписаното, че е би издаден талон за кръвна проба № 0308876, не сочи на извод, че на лицето е било предписано за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта, тъй като такова предписание не се съдържа в административната преписка.

Обжалваното решение на Софийски районен съд постановено по нахд № 4457/2013г. , НО, 94 състав, е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

На основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - VIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 24.01.2014г. по нахд № 4457/ 2013г. по описа на СРС, НО, 94-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление №АК 1466/18.07.2012г. на Началник АНД-О"ПП"-СДВР, с което на К. К. А., с ЕГН [ЕГН] са наложени административни наказания "глоба" в размер на 1000 /хиляда/ лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 18 /осемнадесет/ месеца на основание чл.174, ал.3 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДЛЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.